

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I FUNCIÓ PÚBLICA

- 15838** *Reial decret 1070/2017, de 29 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, i el Reial decret 1676/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula el Consell per a la Defensa del Contribuent.*

L'aprovació de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau, i de la Llei 34/2015, de 21 de setembre, de modificació parcial de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha suposat la introducció d'importants modificacions a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, orientades a diversos objectius com la lluita contra el frau fiscal o l'agilitació de les relacions jurídicotributàries.

En aquest sentit, per aconseguir de forma plena els objectius perseguits per les referides normes legals es fa necessària, com a corol·lari lògic, l'aprovació d'una sèrie de modificacions en el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, que conté l'article primer d'aquest Reial decret.

Les modificacions principals són les següents:

En l'àmbit de la gestió censal s'incorpora l'obligació de comunicar els successors en la declaració de baixa del Cens d'empresaris, professionals i retenidors, en cas de mort de persones físiques o extinció d'entitats. D'altra banda, es permet la utilització del document únic electrònic per presentar les declaracions de modificació i baixa en el cens esmentat, i no tan sols la declaració d'alta com fins ara, per adaptar la norma reglamentària a la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

Per tal d'evitar que el número d'identificació fiscal provisional pugui esdevenir permanent en el cas d'entitats que no s'hagin constituït de manera efectiva, s'estableix un període de validesa d'aquest número de sis mesos, als efectes d'aplicar els procediments corresponents de rectificació censal i de revocació del número d'identificació fiscal.

En l'àmbit dels subjectes obligats a subministrar informació a l'Administració tributària, se substitueix els representants de fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que desenvolupin a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, i els representants d'entitats asseguradores que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, pels mateixos fons de pensions o, si s'escau, la seva entitat gestora, i per la mateixa entitat asseguradora, de conformitat amb la regulació legal d'aquesta matèria.

Es trasllada al Reglament l'especificació legal sobre gestió de llibres registre per mitjans telemàtics.

Els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit inscrits en el règim de devolució mensual han de portar els llibres registre de l'impost a través de la seu electrònica de l'Agència Tributària, i queden exonerats de l'obligació de presentar la declaració informativa sobre operacions incloses en els llibres registre (model 340).

Amb fins de prevenció del frau fiscal s'estableix una obligació d'informació específica per a les persones o entitats, en particular, les denominades «plataformes col·laboratives», que mitjancin en la cessió de l'ús d'habitatges amb fins turístics. Queden exclosos d'aquest concepte l'arrendament o subarrendament d'habitatges tal com els defineix la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, i els allotjaments turístics regulats per la seva

normativa específica com a establiments hotelers, allotjaments en el medi rural, albergs i campaments de turisme, entre d'altres. Així mateix, en queda exclòs el dret d'aprofitament per torn de béns immobles.

El Reglament s'adapta a les novetats introduïdes per la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, en el règim de consolidació fiscal de l'impost, que preveu qui ha de tenir la consideració de societat representant del grup fiscal quan l'entitat dominant no resideixi en territori espanyol. En matèria de competència s'estableix que en aquests casos el canvi de societat representant del grup no altera la competència de l'òrgan actuant respecte dels procediments d'aplicació dels tributs sobre el grup ja iniciats.

En els mateixos termes s'inclou en la norma reglamentària la referència al règim especial del grup d'entitats de l'impost sobre el valor afegit. Per exemple, en les diligències en què es fan constar fets que s'hagin d'incorporar a un altre procediment, s'inclou el supòsit dels grups d'entitats de l'impost sobre el valor afegit, al costat del ja previst dels grups fiscals de l'impost sobre societats.

S'expliciten en la norma reglamentària com una actuació més d'informació tributària les disposicions interpretatives o aclaridores dictades pels òrgans de l'Administració tributària que tenen atribuïda la iniciativa per elaborar disposicions en l'ordre tributari.

En matèria de consultes tributàries s'estableix la presentació obligatòria per mitjans electrònics per a aquells subjectes que s'hagin de relacionar pels mitjans esmentats amb l'Administració tributària, d'acord amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

D'altra banda, per facilitar el compliment de la normativa sobre assistència mútua i, en particular, de la Directiva 2015/2376 del Consell, de 8 de desembre de 2015, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic i obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat, s'introdueix reglamentàriament una informació addicional que ha de subministrar el consultant en les consultes tributàries en què la qüestió plantejada tracti sobre l'existència d'un establiment permanent o sobre una transacció transfronterera.

S'incorporen a la norma reguladora del certificat d'estar al corrent de les obligacions tributàries, en els casos de delictes contra la hisenda pública, els deutes derivats no només de la responsabilitat civil sinó també de la pena de multa.

S'inclou en el Reglament el reconeixement legal dels col·legis i associacions de professionals de l'assessoria fiscal com a subjectes col·laboradors en l'aplicació dels tributs.

S'adapta el Reglament a la utilització de mitjans electrònics en l'emissió i notificació de comunicacions, diligències i actes.

S'ajusta la norma reglamentària a la nova regulació legal del termini del procediment inspector que preveu, en lloc de les interrupcions justificades i les dilacions no imputables a l'Administració, determinats supòsits de suspensió i d'extensió del termini, els quals s'han de documentar adequadament perquè l'obligat pugui conèixer la data límit del procediment.

En conseqüència, s'eliminen les interrupcions justificades que només es poden donar en el si d'un procediment inspector com la remissió de l'expedient a la comissió consultiva per a la declaració de conflicte en l'aplicació de la norma tributària, que passa a ser una causa de suspensió del procediment esmentat. Seguint el manament legal, també es regula la publicitat del criteri administratiu derivat dels informes en què s'hagi apreciat l'existència de conflicte en l'aplicació de la norma tributària als efectes de poder sancionar altres supòsits substancialment iguals.

També se suprimeixen les dilacions no imputables a l'Administració per l'aportació de l'obligat de dades o proves relacionades amb l'aplicació del mètode d'estimació indirecta, o pel retard en la notificació de l'acord de l'òrgan competent per liquidar pel qual s'ordena completar actuacions, que només es podien produir en el procediment inspector.

Es desplega reglamentàriament l'extensió del termini corresponent als períodes de no-actuació de l'òrgan inspector sol·licitats per l'obligat tributari, els quals han de tenir una durada mínima de 7 dies naturals.

En matèria de solidaritat d'obligats tributaris es corregeix la referència al precepte legal que la regula i, a més, en l'àmbit del deute duaner, es reconeix reglamentàriament l'aplicació prioritària de la normativa comunitària, alhora que es regulen algunes especialitats dels procediments de comprovació o investigació que s'iniciïn en aquest àmbit.

S'actualitza la referència a la normativa reguladora de la figura del representant duaner.

El règim de notificacions electròniques es regula per remissió a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a la seva normativa de desplegament, sense perjudici de les especialitats que reglamentàriament es puguin establir en matèria tributària no només mitjançant un reial decret sinó també a través d'un ordre ministerial.

El procediment de gestió iniciat mitjançant una declaració duanera per a la liquidació dels tributs corresponents sobre el comerç exterior és objecte d'actualització per solucionar alguns problemes i atendre degudament les particularitats que presenta aquest procediment derivades de la normativa de la Unió Europea.

Es modifiquen les circumstàncies que possibiliten que l'Administració tributària rehabiliti el número d'identificació fiscal que ha estat prèviament revocat per adaptar-les al nou marc legal sobre aquesta matèria.

Per tal de donar més seguretat jurídica en el procediment inspector, s'explicita en el Reglament un termini, inferior al concedit inicialment, per contestar les reiteracions de requeriments d'informació que no hagi d'estar a disposició del personal inspector i que hagi incomplert l'obligat tributari. D'altra banda, en nom del principi d'eficàcia administrativa, es regula el tractament que s'ha de donar a la documentació que els subjectes obligats a relacionar-se electrònicament amb l'Administració lliurin directament a l'òrgan d'inspecció actuant.

En un altre ordre de coses, desapareix l'exigència que les actes s'estenguin en un model oficial.

S'aclareix en el Reglament la data en què s'entén dictada i notificada la liquidació en els casos de confirmació tàcita de la proposta continguda en les actes amb acord i de conformitat del procediment inspector.

Amb una finalitat aclaridora, la norma explicita una sèrie de supòsits en què la liquidació o liquidacions derivades del procediment d'inspecció han de tenir caràcter provisional, com succeeix quan no s'hagi pogut comprovar l'obligació tributària perquè no s'han obtingut les dades sol·licitades a una altra Administració, quan es faci una comprovació de valors i es regularitzin també altres elements de l'obligació, i, finalment, quan s'apreciïn elements de l'obligació vinculats a un possible delictes contra la hisenda pública juntament amb altres elements que no ho estan.

Es desplega per reglament l'obtenció pels òrgans d'inspecció de mostres de dades en poder de la mateixa Administració tributària per a l'estimació indirecta de bases o quotes de l'obligat, preservant el caràcter reservat de les dades de tercers que s'hagin utilitzat.

En nom del principi d'economia, i perquè el procediment de declaració de responsabilitat el pugui concloure l'òrgan inspector, no és necessària la notificació efectiva al responsable abans de la finalització del termini voluntari d'ingrés atorgat al deutor principal, i és suficient un intent de notificació de l'acord de declaració de responsabilitat o, si s'escau, la posada a disposició de la notificació per mitjans electrònics en el termini esmentat.

Es corregeix la referència al precepte legal que regula la retroacció de les actuacions inspectores en execució d'una resolució judicial o economicoadministrativa.

Així mateix, és necessari adaptar el reglament a la nova tramitació administrativa del delictes contra la hisenda pública que, com a regla general, permet la pràctica de liquidació administrativa en el si del procediment inspector, la qual s'ha d'ajustar al resultat de l'enjudiciament penal de la defraudació.

En aquest sentit, en primer lloc, es descriuen les diferents situacions en què l'Administració tributària pot apreciar l'existència d'indícis de delictes tenint en compte no

tan sols l'òrgan actuant sinó també el moment procedimental en què aquests indicis es poden detectar.

Així mateix, es desplega la tramitació que s'ha de seguir quan aquests indicis de delictes s'aprecien en el curs d'un procediment inspector, distingint quan no és procedent dictar liquidació i se suspèn el procediment administratiu i quan és procedent dictar una liquidació vinculada a delictes. La regulació reglamentària es completa amb la forma de càlcul d'aquesta liquidació quan per un mateix concepte impositiu i període hi hagi elements en els quals s'apreciï l'existència de l'il·lícit penal i altres que no es vegin afectats per aquest, i, finalment, amb els efectes derivats de la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal o de les diferents resolucions judicials que s'hagin pogut dictar en el procés penal.

Es desplega per reglament el procediment de recuperació d'ajudes d'Estat en supòsits de regularització de la situació tributària dels subjectes afectats, per regular determinats aspectes de la seva tramitació. En particular, quan es duguin a terme actuacions respecte a entitats que tributin en règim de consolidació fiscal, s'apliquen les disposicions especials del procediment inspector per a aquest tipus d'entitats, excepte pel que fa als supòsits d'extensió del termini.

L'article segon incorpora una sèrie de modificacions en el Reial decret 1676/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula el Consell per a la Defensa del Contribuent, per adaptar-lo a les noves normes administratives generals i a la nova estructura del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública.

Durant els últims anys s'han produït dins del dret administratiu espanyol modificacions normatives de gran importància dirigides a millorar la governança pública sota els principis d'eficàcia, eficiència, transparència i servei al ciutadà. En aquest sentit, el Consell per a la Defensa del Contribuent, com a òrgan assessor i de col·laboració en matèria de relació entre l'Administració i els contribuents, no pot ser aliè als canvis esmentats. En aquest context, es duu a terme una sèrie de modificacions en el seu text normatiu bàsic, en un doble sentit.

En primer lloc, es limita el període de mandat dels membres elegits en representació de la societat civil per facilitar la diversitat en la composició del Consell, amb el benentès que això hi potenciarà la integració de perspectives diferents.

D'altra banda, es duu a terme una sèrie de modificacions tècniques per adaptar el règim jurídic del Consell al nou corpus normatiu públic.

Així mateix, s'introdueixen canvis en el règim d'inadmissió de les queixes i suggeriments amb l'objectiu d'agilitzar-ne el tràmit. En aquest sentit, es pot inadmetre per reiteració, fins i tot quan només s'hagin presentat i no resolt, les queixes o els suggeriments que serveixin d'antecedent a les que es consideren com a reiterades. Així mateix, per evitar la utilització abusiva del dret a la presentació de queixes i suggeriments, es recull aquesta circumstància com a causa d'inadmissió.

Finalment, el Reial decret incorpora un règim transitori i una disposició final que estableix la seva entrada en vigor.

Aquest Reglament s'aprova a l'empara de l'habilitació legal que assenyala la disposició final novena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de la Llei.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 29 de desembre de 2017,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels*

procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.

El Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. S'introdueix una nova lletra e) a l'article 7, amb la redacció següent:

«e) El nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal dels successors d'entitats extintes ja sigui per transformació o en els supòsits que esmenta l'article 40 de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària».

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«2. La declaració de baixa s'ha de presentar en el termini d'un mes des que es compleixin les condicions que preveu l'apartat 1 d'aquest article, sense perjudici que la persona o entitat afectada hagi de presentar les declaracions i complir les obligacions tributàries que li incumbeixin i sense que a aquests efectes hagi de donar-se d'alta en el cens.

En els supòsits que esmenten els articles 39 i 40 de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària, s'ha d'informar de les dades relatives a la identificació dels successors en la declaració de baixa».

Tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 12, que queden redactats de la manera següent:

«2. Les variacions posteriors a l'alta censal, incloses les relatives a l'inici de l'activitat, domicili, nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels socis o persones o entitats que la integren, s'han de comunicar mitjançant la declaració de modificació regulada a l'article 10. No és necessari comunicar les variacions relatives als socis, membres o partícips de les entitats una vegada que s'inscriuïn en el registre corresponent i obtinguin el número d'identificació fiscal definitiu.

No obstant això, les entitats sense personalitat jurídica han de comunicar les variacions relatives als seus socis, comuners o partícips, encara que hagin obtingut un número d'identificació fiscal definitiu, llevat que tinguin la condició de comunitats de propietaris constituïdes en règim de propietat horitzontal i estiguin incloses en el Cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Igualment, les entitats a què es refereix l'article 4.2.1) han de comunicar en el termini d'un mes des de la data de formalització de la seva transmissió les modificacions que s'hagin produït respecte de les dades consignades en les declaracions anteriors, incloses les relatives als socis, membres o partícips.

En la declaració de baixa s'han de comunicar els successors tal com estableix l'article 11.2 d'aquest Reglament.

3. Les persones jurídiques i altres entitats han de presentar còpia de les escriptures o documents que modifiquin els anteriorment vigents, en el termini d'un mes des de la inscripció en el registre corresponent o des del seu atorgament si l'esmentada inscripció no és necessària, quan les variacions introduïdes impliquin la presentació d'una declaració censal de modificació o de baixa».

Quatre. Es modifica l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Substitució de les declaracions censals pel document únic electrònic.*

Les declaracions censals d'alta, modificació i baixa que preveuen els articles 9, 10 i 11, respectivament, d'aquest Reglament que hagin de realitzar les persones o entitats per desenvolupar la seva activitat econòmica, es poden efectuar mitjançant el document únic electrònic (DUE), d'acord amb el que preveu la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, en els casos en què la normativa n'autoritzi l'ús, sense perjudici de la presentació posterior de les declaracions censals que corresponguin, en la mesura que variï o s'hagi d'ampliar la informació i circumstàncies comunicades mitjançant el document únic electrònic esmentat».

Cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«3. Quan s'assigna un número d'identificació fiscal provisional, l'entitat queda obligada a aportar la documentació pendent necessària per a l'assignació del número d'identificació fiscal definitiu en el termini d'un mes des de la inscripció en el registre públic corresponent o des de l'atorgament de les escriptures públiques o documents feفاents de la seva constitució i dels estatuts socials o documents equivalents de la seva constitució, quan no sigui necessària la inscripció d'aquests en el registre corresponent.

Transcorregut el termini al qual es refereix el paràgraf anterior, o vençut el termini de sis mesos des de l'assignació d'un número d'identificació fiscal provisional, sense que s'hagi aportat la documentació pendent, l'Administració tributària pot requerir-ne l'aportació atorgant un termini màxim de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, per a la seva presentació o perquè es justifiquin els motius que la impossibilitin, amb indicació del termini necessari per a la seva aportació definitiva.

La falta d'atenció dins el termini establert i en la forma pertinent del requeriment per a l'aportació de la documentació pendent pot determinar, amb l'audiència prèvia de l'interessat, la revocació del número d'identificació assignat, en els termes a què es refereix l'article 147».

Sis. Es modifica la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 27, que queda redactada de la manera següent:

«e) Quan es realitzin contribucions o aportacions a plans de pensions o es percebin les prestacions corresponents. En aquests casos, s'ha de comunicar el número d'identificació fiscal a les entitats gestores dels fons de pensions als quals els esmentats plans estiguin adscrits o als fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que duguin a terme a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola o, si s'escau, a les seves entitats gestores, i aquell ha de figurar en els documents en els quals es formalitzin les obligacions de contribuir i el reconeixement de prestacions».

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan la normativa tributària ho prevegi, els obligats tributaris han de portar i conservar de forma correcta els llibres registre que s'estableixin. Igualment, aquesta normativa determina els casos en què l'aportació o gestió dels llibres registre s'hagi d'efectuar de forma periòdica i per mitjans telemàtics.

Els llibres registre s'han de conservar en el domicili fiscal de l'obligat tributari, llevat del que disposa la normativa tributària».

Vuit. Es modifica l'apartat 3 de l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«3. Existeix obligació de presentar aquesta declaració informativa per cada període de liquidació de l'impost general indirecte canari. Aquesta declaració ha de contenir les dades anotades fins a l'últim dia del període de liquidació a què es refereixi i s'ha de presentar en el termini establert per a la presentació de l'autoliquidació de l'impost corresponent al període esmentat».

Nou. Es modifica l'apartat 3 de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les entitats asseguradores, incloses les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, així com les entitats financeres, han de presentar una declaració anual comprensiva de la informació següent:

a) Nom i cognoms i número d'identificació fiscal dels prenedors d'una assegurança de vida a 31 de desembre, amb indicació del seu valor de rescat a la data esmentada.

b) Nom i cognoms i número d'identificació fiscal de les persones que siguin beneficiàries a 31 de desembre d'una renda temporal o vitalícia, com a conseqüència del lliurament d'un capital en diners, béns mobles o immobles, amb indicació del seu valor de capitalització en la data esmentada, d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni».

Deu. Es modifica la lletra c) de l'article 53, que queda redactada de la manera següent:

«c) Els fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que desenvolupin a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola o, si s'escau, les seves entitats gestores, que han d'incloure individualment els partícips dels plans adscrits a aquests fons i l'import de les aportacions a aquests, bé siguin efectuades directament per ells, per persones autoritzades o pels promotors dels plans esmentats ».

Onze. S'introdueix un nou article 54 ter, amb la redacció següent:

«Article 54 ter. *Obligació d'informar sobre la cessió d'ús d'habitatges amb fins turístics.*

1. Les persones i entitats que mitjancin entre els cedents i cessionaris de l'ús d'habitatges amb fins turístics situats en territori espanyol en els termes que estableix l'apartat següent, estan obligats a presentar periòdicament una declaració informativa de les cessions d'ús en les quals mitjancin.

2. Als exclusius efectes de la declaració informativa prevista en aquest article, s'entén per cessió d'ús d'habitatges amb fins turístics la cessió temporal d'ús de la totalitat o part d'un habitatge moblat i equipat en condicions d'ús immediat, sigui quin sigui el canal a través del qual es comercialitzi o promoció i realitzada amb finalitat gratuïta o onerosa.

En tot cas queden exclosos d'aquest concepte:

a) Els arrendaments d'habitatge tal com apareixen definits a la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, així com el subarrendament parcial d'habitatge a què es refereix l'article 8 de la mateixa norma legal.

b) Els allotjaments turístics que es regeixen per la seva normativa específica.

A aquests efectes no tenen la consideració d'excluses les cessions temporals d'ús d'habitatge a què es refereix l'article 5.e) de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, independentment del compliment o no del règim específic derivat de la seva normativa sectorial al qual estigui sotmès.

- c) El dret d'aprofitament per torn de béns immobles.
- d) Els usos i contractes de l'article 5 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, excepte aquelles cessions a les quals es refereix la lletra e) d'aquest article.

3. Als efectes previstos en l'apartat 1, tenen la consideració d'intermediaris totes les persones o entitats que prestin el servei d'intermediació entre cedent i cessionari de l'ús a què es refereix l'apartat anterior, ja sigui a títol onerós o gratuït.

En particular, tenen aquesta consideració les persones o entitats que, constituïdes com a plataformes col·laboratives, mitjancin en la cessió d'ús a què es refereix l'apartat anterior i tinguin la consideració de prestador de serveis de la societat de la informació en els termes a què es refereix la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, independentment del fet que prestin o no el servei subjacent objecte d'intermediació o que s'imposin condicions als cedents o cessionaris com ara preu, assegurances, terminis o altres condicions contractuals.

4. La declaració informativa ha de contenir les dades següents:

a) Identificació del titular de l'habitatge cedit amb fins turístics, així com del titular del dret en virtut del qual se cedeix l'habitatge amb fins turístics, si són diferents.

La identificació s'ha d'efectuar mitjançant nom i cognoms o raó social o denominació completa, i número d'identificació fiscal o en els termes de l'ordre Ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent.

A aquests efectes es consideren titulars del dret objecte de cessió els qui ho siguin del dret de la propietat, contractes de multipropietat, propietat a temps parcial o fórmules similars, arrendament o subarrendament o qualsevol altre dret d'ús o gaudi sobre els habitatges cedits amb fins turístics, que siguin cedents, en darrera instància, d'ús de l'habitatge esmentat.

b) Identificació de l'immoble amb especificació del número de referència cadastral o en els termes de l'ordre Ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent.

c) Identificació de les persones o entitats cessionàries, així com el nombre de dies de gaudi de l'habitatge amb fins turístics.

La identificació s'ha d'efectuar mitjançant nom i cognoms o raó social o denominació completa, i número d'identificació fiscal o en els termes de l'ordre Ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent.

A aquests efectes, els cedents de l'ús de l'habitatge amb fins turístics han de conservar una còpia del document d'identificació de les persones beneficiàries del servei, anteriorment assenyalat.

d) Import percebut pel titular cedent de l'ús de l'habitatge amb fins turístics o, si s'escau, indicació del seu caràcter gratuït.

5. L'ordre Ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent ha d'establir el termini de presentació i ha de contenir la informació a què es refereix l'apartat anterior, així com qualsevol altra dada rellevant a aquest efecte per concretar aquella informació».

Dotze. Es modifiquen els apartats 1, 4 i 5 de l'article 59, que queden redactats de la manera següent, i se'n suprimeix l'apartat 6:

«1. Les normes d'organització específica a què es refereix l'article 84 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, atribueixen les competències en l'aplicació dels tributs i poden establir els termes en què el personal encarregat de l'aplicació dels tributs pugui fer actuacions fora de l'àmbit competencial de l'òrgan del qual depenguin.

En el cas d'obligats tributaris no residents sense establiment permanent a Espanya, és competent l'òrgan de l'Administració tributària en l'àmbit territorial del qual tingui el domicili el representant de l'obligat tributari, el responsable, el retenidor, el dipositarí o el gestor dels béns o drets, o el pagador de les rendes al no resident, sense perjudici del que preveu la normativa pròpia de cada tribut.

«4. En l'àmbit de competències de l'Estat, el director general del Cadastre i els directors de departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària poden modificar per raons d'organització o planificació la competència territorial en l'àmbit de l'aplicació dels tributs.

En el cas dels obligats tributaris que regula l'article 35.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'establir, en les seves normes d'organització específica, l'òrgan competent».

«5. En relació amb els grups fiscals que tributin en el règim de consolidació fiscal en els quals l'entitat dominant sigui no resident en territori espanyol respecte dels quals es produeixi un canvi de societat representant del grup, cal atènyer-se en els procediments d'aplicació dels tributs al que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 195 d'aquest Reglament».

Tretze. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 63, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions d'informació s'han de fer d'ofici mitjançant la publicació dels textos actualitzats de les normes tributàries i la doctrina administrativa de més transcendència o mitjançant l'enviament de comunicacions, entre altres mitjans.

L'elaboració de les disposicions interpretatives o aclaridores correspon als òrgans als quals es refereix l'article 12.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Les disposicions interpretatives o aclaridores dictades pels òrgans de l'Administració tributària als quals es refereix l'article 88.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han de publicar en el butlletí oficial que correspongui, i es poden sotmetre a informació pública, quan la naturalesa d'aquestes ho aconselli, en la forma que estableix l'article 26.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern».

«2. Les actuacions a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior també s'han de portar a terme, a iniciativa de l'obligat tributari, mitjançant la contestació a sol·licituds d'informació tributària, sigui quin sigui el mitjà pel qual es formulin.

Quan sigui convenient fer-ne més difusió, la informació de caràcter general es podrà oferir als grups socials o institucions que estiguin interessats en el seu coneixement.

En els supòsits en què les sol·licituds d'informació es formulin per escrit, s'ha d'incloure el nom i els cognoms o la raó social o denominació completa i el número d'identificació fiscal de l'obligat tributari, així com el dret o l'obligació tributària que l'afecta respecte del qual se sol·licita la informació».

Catorze. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 66, que queden redactats de la manera següent, se'n suprimeix l'apartat 6, i es renumeren els actuals apartats 7 i 8 com a apartats 6 i 7, respectivament:

«1. Les consultes les ha de formular l'obligat tributari mitjançant escrit adreçat a l'òrgan competent per a la seva contestació, que ha de contenir com a mínim:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal de l'obligat tributari i, si s'escau, del representant.

En cas que s'actui per mitjà de representant s'ha d'aportar la documentació acreditativa de la representació.

b) Manifestació expressa de si en el moment de presentar l'escrit s'està tramitant o no un procediment, recurs o reclamació economicoadministrativa relacionat amb el règim, classificació o qualificació tributària que li correspongui plantejat en la consulta, llevat que aquesta sigui formulada per les entitats a les quals es refereix l'article 88.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

c) Objecte de la consulta.

d) En relació amb la qüestió plantejada en la consulta, s'han d'expressar amb claredat i amb l'extensió necessària els antecedents i circumstàncies del cas.

e) Lloc, data i signatura o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol mitjà vàlid en dret».

«2. En cas que la consulta tracti sobre l'existència d'un establiment permanent o sobre una transacció transfronterera, el consultant ha de declarar aquesta circumstància amb caràcter exprés, sense perjudici de l'apreciació d'ofici per part de l'Administració tributària competent per a la contestació de la consulta.

Així mateix, l'escrit de consulta ha de contenir, a més de les dades incloses a l'apartat 1 d'aquest precepte, les dades següents:

a) Identificació del grup mercantil o fiscal al qual pertany, si s'escau, el consultant.

b) Descripció de l'activitat empresarial o les transaccions o sèries de transaccions desenvolupades o que s'han de desenvolupar. En qualsevol cas, aquesta descripció s'ha de fer amb ple respecte a la regulació del secret comercial, industrial o professional i a l'interès públic.

c) Estats que es puguin veure afectats per la transacció o operació objecte de consulta.

d) Persones residents en altres estats que es puguin veure afectades per la contestació a la consulta.

e) Altres dades que siguin exigibles per la normativa d'assistència mútua aplicable».

«5. Les consultes es poden presentar fent servir mitjans electrònics. No obstant això, la presentació s'ha d'efectuar pels mitjans esmentats en el cas dels obligats tributaris que estiguin obligats a relacionar-se amb l'Administració pels mitjans esmentats».

Quinze. Es modifica la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 74, que queda redactada de la manera següent:

«h) No tenir pendents d'ingrés multes ni responsabilitats civils derivades de delictes contra la hisenda pública declarades per sentència ferma».

Setze. Es modifica la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 79, que queda redactada de la manera següent:

«c) Institucions i organitzacions representatives de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals. A aquests efectes, s'entenen incloses les organitzacions corporatives de les professions oficials col·legiades.

En particular, tenen especial consideració als efectes de la col·laboració social els col·legis i les associacions de professionals de l'assessoria fiscal».

Disset. Es modifica l'apartat 3 de l'article 97, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les comunicacions s'han de notificar a l'obligat i s'han d'incorporar a l'expedient».

Divuit. Es modifica la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 98, que queda redactada de la manera següent:

«g) El resultat de les actuacions de comprovació realitzades amb entitats dependents integrades en un grup que tributin en el règim de consolidació fiscal de l'impost sobre societats o en el règim especial del grup d'entitats de l'impost sobre el valor afegit».

Dinou. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 99, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les diligències es poden estendre sense subjecció a un model preestablert. No obstant això, quan sigui possible, s'han d'estendre en el model establert per la corresponent Administració tributària. Les diligències es poden subscriure mitjançant signatura manuscrita o mitjançant signatura electrònica.

2. Les diligències les ha de signar el personal al servei de l'Administració tributària que practiqui les actuacions i la persona o persones amb qui s'entenguin aquestes, a les quals se'ls ha de lliurar un exemplar. En el cas de diligències que se subscriuguin mitjançant signatura electrònica, el lliurament de l'exemplar es pot substituir pel lliurament de les dades necessàries per al seu accés per mitjans electrònics adequats.

Quan la persona amb qui s'entenguin les actuacions es negui a signar la diligència o no ho pugui fer, s'hi ha de fer constar així, sense perjudici del lliurament de l'exemplar corresponent. Si es nega a rebre la diligència o les dades necessàries per al seu accés per mitjans electrònics adequats, s'hi ha de fer constar així, i, si s'escau, s'ha de considerar que es refusa als efectes del que preveu l'article 111 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

No obstant això, quan la naturalesa de les actuacions el resultat de les quals es reflecteixi en una diligència no requereixi la presència de cap persona per a la seva realització, la diligència l'ha de signar el personal al servei de l'Administració que realitzi l'actuació, i d'aquesta se n'ha de remetre un exemplar a l'obligat tributari o se li ha de posar de manifest en el corresponent tràmit d'audiència o d'al·legacions».

Vint. Es modifiquen els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 102, que queden redactats de la manera següent:

«3. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions no imputables a l'Administració tributària acreditats durant el procediment d'aplicació dels tributs o d'imposició de sancions seguits enfront del deutor principal s'han de considerar, quan concorrin en el temps amb el procediment de declaració de responsabilitat, períodes d'interrupció justificada i dilacions no imputables a l'Administració tributària a efectes del còmput del termini de resolució del procediment de declaració de responsabilitat.

Els períodes de suspensió i d'extensió del termini del procediment d'inspecció, quan concorrin en el temps amb el procediment de declaració de responsabilitat, s'han de tenir en compte als efectes del còmput del termini de resolució del procediment de declaració de responsabilitat.

4. Els períodes d'interrupció justificada, les dilacions per causa no imputable a l'Administració i els períodes de suspensió i d'extensió del termini del procediment inspector s'han de documentar adequadament per a la seva constància en l'expedient.

5. Als efectes del còmput del termini de durada del procediment, els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració s'han de comptar per dies naturals, i respecte del procediment inspector cal atènyer-se al que disposen els articles 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i 184 d'aquest Reglament.

6. L'obligat tributari té dret, conforme al que disposa l'article 93 d'aquest Reglament, a conèixer l'estat del còmput del termini de durada i l'existència de les circumstàncies que preveuen els articles 103 i 104 d'aquest Reglament i els apartats 3, 4 i 5 de l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb indicació de les dates d'inici i fi de cada període, sempre que ho sol·liciti expressament».

Vint-i-u. Es modifica la lletra c), que queda redactada de la manera següent, se suprimeix la lletra d) de l'article 103 i es renumeren les actuals e), f) i g) com a d), e) i f), respectivament:

«c) Quan s'apreciïn indicis de delictes contra la hisenda pública i es remeti l'expedient al Ministeri Fiscal o a la jurisdicció competent, pel temps que transcorri des de la remissió esmentada fins que, si s'escau, es produeixi la recepció de l'expedient tornat o de la resolució judicial per l'òrgan competent per continuar el procediment».

Vint-i-dos. Es modifica la lletra e), que queda redactada de la manera següent, se suprimeix la lletra f) de l'article 104 i es renumeren les actuals lletres g), h), i) i j) com a lletres f), g), h) i i):

«e) El retard en la notificació de les propostes de resolució o de liquidació, pel temps que transcorri des de l'endemà del dia en què s'hagi realitzat un intent de notificació fins que la notificació esmentada s'hagi produït».

Vint-i-tres. Es modifica l'apartat 1 i s'introdueix un nou apartat 4 a l'article 106, amb la redacció següent:

«1. En el supòsit que preveu l'article 35.7, paràgraf primer, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les actuacions i els procediments es poden realitzar amb qualsevol dels obligats tributaris que concorrin en el pressupost de fet de l'obligació objecte de les actuacions o procediments».

«4. En l'àmbit del deute duaner, el que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de les especialitats que preveu la seva normativa específica. En particular, les actuacions dutes a terme amb qualsevol de les persones o entitats que d'acord amb la normativa de la Unió Europea tinguin la consideració de deutors del deute duaner són vàlides sempre que respecte a la persona o entitat amb la qual s'hagin realitzat s'hagin respectat les disposicions que siguin aplicables al procediment de què es tracti, independentment que hi pugui haver altres deutors. A aquests efectes, la comunicació de l'existència del procediment a què es refereix l'apartat 2 anterior es pot fer en qualsevol moment sempre que es garanteixi el dret a ser escoltat en els termes que estableix la normativa de la Unió Europea».

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 7 de l'article 111, que queda redactat de la manera següent:

«7. En l'àmbit duaner, és aplicable el que preveu aquest article sense perjudici del que estableixen el Reial decret 335/2010, de 19 de març, pel qual es regula el dret a efectuar declaracions a la duana i la figura del representant duaner, i la seva normativa de desplegament».

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 115 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 115 bis. *Pràctica de les notificacions a través de mitjans electrònics.*

1. El règim per a la pràctica de les notificacions a través de mitjans electrònics és el que preveuen les normes administratives generals amb les especialitats que s'estableixin legalment i reglamentàriament.

2. En l'àmbit de competències de l'Estat, mitjançant una ordre del ministre d'Hisenda i Funció Pública es poden regular les especialitats en la pràctica de les notificacions a través de mitjans electrònics».

Vint-i-sis. Se suprimeix l'article 115 ter.

Vint-i-set. Es modifica l'apartat 4 de l'article 125, que queda redactat de la manera següent:

«4. Quan l'Administració tributària acordi la devolució en un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció pel qual s'hagi posat fi al procediment de devolució, s'han de satisfer els interessos de demora que siguin procedents d'acord amb el que disposa l'article 31.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. En el cas en què s'acordi la devolució en un procediment de verificació de dades o de comprovació limitada, als efectes del càlcul dels interessos de demora no es computen els períodes de dilació per causa no imputable a l'Administració a què es refereix l'article 104 d'aquest Reglament i que es produeixin en el curs dels procediments esmentats».

Vint-i-vuit. Es modifica l'article 134, que queda redactat de la manera següent:

«Article 134. *Especialitats del procediment iniciat mitjançant declaració en l'àmbit duaner.*

1. En el supòsit que el procediment s'hagi iniciat mitjançant una declaració en duana per incloure mercaderies en un règim duaner, l'Administració ha de fer les actuacions necessàries per practicar la liquidació dels tributs sobre el comerç exterior que, si s'escau, corresponguin de conformitat amb les dades declarades, els documents que porti l'obligat o li siguin requerits, així com les dades que es dedueixin de les mercaderies presentades a despatx o qualsevol altra dada que estigui en poder de l'Administració.

2. Sense perjudici del que estableixen els apartats 4 i 5 següents, quan l'Administració, per a la pràctica de la liquidació, no prengui en consideració dades o elements diferents dels aportats pel declarant, la liquidació es considera, si s'escau, produïda i notificada amb l'aixecament de les mercaderies.

3. Quan l'Administració, per a la pràctica de la liquidació, prengui en consideració dades o elements diferents dels declarats per l'interessat o els pugui arribar a prendre com a conseqüència de les actuacions a què es refereix l'apartat 1, s'han d'observar les regles següents:

a) L'Administració ha de formular la corresponent proposta de liquidació, que s'ha de notificar a l'interessat, en la qual s'han de consignar els fets i fonaments de dret que la motivin, així com la seva quantificació i el dret a presentar les al·legacions que consideri convenient i aportar, si s'escau, els documents i justificants que consideri oportú dins dels trenta dies naturals següents al de la notificació o manifestar expressament que no efectua al·legacions ni aporta nous documents o justificants.

b) A sol·licitud de l'interessat, l'Administració pot autoritzar l'aixecament de la mercaderia, amb l'ingrés o consolidació previ, si s'escau, de l'import de la liquidació que pugui ser procedent.

c) El que disposa la lletra b) es pot aplicar igualment quan l'Administració hagi iniciat les actuacions per determinar l'obligació tributària però encara no disposi de les dades necessàries per formular una proposta de liquidació. En el moment en què l'Administració disposi de les dades necessàries, és aplicable el que disposa la lletra a) anterior.

4. En els casos en què, d'acord amb la normativa duanera, sigui possible la presentació d'una declaració simplificada que no inclogui totes les dades o els

documents justificatius necessaris per determinar l'import de l'obligació, així com en aquells en què la inscripció en els registres del declarant equivalgui a la presentació de la declaració, tant la declaració simplificada inicial o la inscripció en els registres del declarant com la declaració complementària o, si s'escau, la presentació de les dades o els documents justificatius pendents formen part del mateix procediment de declaració. No obstant això, quan l'Administració dispensi de l'obligació de presentar una declaració complementària, el procediment de declaració es limita a la declaració simplificada o inscripció en els registres.

El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors és aplicable, segons que correspongui, a la declaració simplificada o inscripció en els registres del declarant. No obstant això, en cas que l'Administració, respecte de la declaració simplificada o de la inscripció en els registres del declarant, no tingui en consideració dades o elements diferents als declarats, l'aixecament de les mercaderies no suposa la pràctica i notificació de la liquidació, sinó que s'aplica el que preveu l'apartat 5.

L'admissió de la declaració complementària equival a la pràctica i notificació de la liquidació que en deriva, llevat que l'Administració la sotmeti a comprovació; en aquest cas és aplicable el que disposa l'apartat 3.

5. El procediment de declaració finalitza mitjançant la liquidació en virtut de la qual l'Administració determini l'import de l'obligació tributària nascuda com a conseqüència de la presentació de la declaració duanera. En els casos que preveu l'apartat 4 anterior, quan s'hagi de presentar una declaració complementària, té la consideració de liquidació en virtut de la qual l'Administració determina l'import de l'obligació tributària la derivada de la declaració complementària o, si s'escau, de la presentació de les dades o els documents justificatius pendents.

No obstant això, el procediment de declaració pot finalitzar també per l'inici de qualsevol altre procediment d'aplicació dels tributs que inclogui l'obligació derivada de la presentació de la declaració duanera.

En els casos en què l'obligat, de conformitat amb el que preveuen les lletres b) i c) de l'apartat 3 anterior, hagi obtingut prèviament l'aixecament de la mercaderia, les quantitats ingressades com a conseqüència d'aquest minoren l'import de la liquidació que finalment es practiqui. El mateix efecte tenen les quantitats ingressades en virtut de la declaració simplificada o la inscripció en els registres del declarant en els casos que preveu l'apartat 4 anterior, sempre que s'hagi de presentar una declaració complementària.

En cap cas s'entén finalitzat el procediment pel fet que s'efectuï l'ingrés de les quantitats que esmenta el paràgraf anterior.

6. Quan el procediment iniciat amb la declaració en duana per al despatx de les mercaderies no comporti la pràctica d'una liquidació, l'Administració ha de dictar, si s'escau, els actes administratius que siguin procedents segons el règim duaner sol·licitat, sense perjudici de l'exigència de la garantia que pugui correspondre. En aquests casos el procediment es considera finalitzat en el moment en què es dictin els actes esmentats i una vegada constituïda la garantia que correspongui».

Vint-i-nou. Es modifica l'apartat 8 de l'article 147, que queda redactat de la manera següent:

«8. L'Administració tributària pot rehabilitar el número d'identificació fiscal mitjançant acord, que està subjecte als mateixos requisits de publicitat que estableix per a la revocació l'apartat 3 d'aquest article.

Les sol·licituds de rehabilitació del número d'identificació fiscal només es tramiten quan s'acrediti que han desaparegut les causes que van motivar la revocació i, en cas de societats, es comuniqui, a més, qui ostenta la titularitat del capital de la societat, amb identificació completa dels seus representants legals, el domicili fiscal, així com documentació que acrediti quina és l'activitat econòmica que ha de dur a terme la societat. Si manquen aquests requisits, les sol·licituds s'han d'arxivar sense cap més tràmit.

La falta de resolució expressa de la sol·licitud de rehabilitació d'un número d'identificació fiscal en el termini de tres mesos determina que s'entengui denegada».

Trenta. Es modifica l'apartat 3 de l'article 171, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els obligats tributaris han de posar a disposició del personal inspector la documentació a la qual es refereix l'apartat 1.

Quan el personal inspector sol·liciti a l'obligat tributari dades, informes o antecedents que no han d'estar a disposició immediata de l'Administració tributària, s'ha de concedir amb caràcter general un termini de 10 dies hàbils, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, per complir el deure de col·laboració. El termini concedit per contestar a les reiteracions dels requeriments d'informació que no ha d'estar a disposició immediata de l'Administració tributària és amb caràcter general de 5 dies hàbils.

Quan els subjectes obligats a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques als quals es refereix l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, aportin documentació directament a l'òrgan d'inspecció actuant en el curs de la seva compareixença, la documentació pot ser admesa per aquest òrgan per tal d'aconseguir l'eficàcia de l'actuació administrativa. En cas que s'admeti, l'obligat tributari no està obligat a remetre aquests documents per mitjans electrònics».

Trenta-u. Es modifica l'apartat 1 de l'article 173, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els obligats tributaris han d'atendre els òrgans d'inspecció i els han de prestar la deguda col·laboració en l'exercici de les seves funcions.

Si es tracta d'un grup que tributa en el règim de consolidació fiscal, en relació amb l'impost sobre societats, o en el règim especial del grup d'entitats, en relació amb l'impost sobre el valor afegit, han d'atendre els òrgans d'inspecció tant la societat representant del grup com les entitats dependents».

Trenta-dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 1, que queda redactada de la manera següent, i se suprimeix l'apartat 4 de l'article 176:

«b) La data d'inici de les actuacions, el termini del procediment i les circumstàncies que n'afecten el còmput d'acord amb els apartats 3, 4 i 5 de l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Trenta-tres. Es modifica l'article 184, que queda redactat de la manera següent:

«Article 184. *Durada del procediment inspector*

1. L'obligat tributari pot sol·licitar abans de l'obertura del tràmit d'audiència un o diversos períodes als quals es refereix l'apartat 4 de l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, d'un mínim de 7 dies naturals cada un. Els períodes sol·licitats no poden excedir en conjunt els 60 dies naturals per a tot el procediment.

2. Perquè la sol·licitud formulada es pugui atorgar són necessaris els requisits següents:

a) Que se sol·liciti directament a l'òrgan actuant amb anterioritat als set dies naturals previs a l'inici del període al qual es refereixi la sol·licitud.

b) Que es justifiqui la concurrència de circumstàncies que ho aconsellin.

c) Que s'aprecii que la concessió de la sol·licitud no pot perjudicar el desenvolupament de les actuacions.

Si no es compleixen els requisits anteriors, l'òrgan actuant pot denegar la sol·licitud.

La sol·licitud que compleixi els requisits que estableix el primer paràgraf d'aquest apartat s'entén automàticament concedida pel període sol·licitat, fins al límit dels 60 dies com a màxim, amb la seva presentació dins de termini, llevat que es notifiqui de forma expressa la denegació abans que s'iniciï el període sol·licitat. S'entén automàticament denegada la sol·licitud d'un període inferior a 7 dies.

La notificació expressa de la concessió abans que s'iniciï el període sol·licitat pot establir un termini diferent al sol·licitat per l'obligat tributari.

3. La realització d'actuacions amb coneixement formal de l'obligat tributari amb posterioritat a la finalització del termini màxim de durada del procediment té efectes interruptors de la prescripció respecte de la totalitat de les obligacions tributàries i períodes als quals es refereixi el procediment. Si la superació del termini màxim es constata durant el procediment d'inspecció, aquesta circumstància s'ha de comunicar formalment a l'obligat tributari i se li han d'indicar les obligacions i els períodes pels quals es continua el procediment».

Trenta-quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 185, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les actes les han de signar el funcionari i l'obligat tributari. Si l'obligat tributari no sap o no pot signar-les, si no compareix al lloc i data assenyalats per a la seva signatura o si es nega a subscriure-les, les ha de signar només el funcionari i s'hi ha de fer constar la circumstància de què es tracti. Les actes es poden subscriure mitjançant signatura manuscrita o mitjançant signatura electrònica.

En cas que l'acta se subscrigui mitjançant signatura manuscrita, de cada acta se n'ha de lliurar un exemplar a l'obligat tributari, que s'entén notificada per la seva signatura.

En cas que l'acta se subscrigui mitjançant signatura electrònica, el lliurament de l'exemplar es pot substituir pel lliurament de dades necessàries per accedir-hi per mitjans electrònics adequats.

Si l'obligat tributari no ha comparegut, les actes s'han de notificar de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i se suspèn el còmput del termini del procediment inspector des de l'intent de notificació de l'acta a l'obligat tributari fins que s'aconsegueixi efectuar la notificació. Si l'obligat tributari compareix i es nega a subscriure les actes, es considera rebutjada la notificació als efectes del que preveu l'article 111 de la llei esmentada.

Quan l'interessat no comparegui o es negui a subscriure les actes, s'han de formalitzar actes de disconformitat».

Trenta-cinc. Es modifica l'apartat 7 de l'article 186, que queda redactat de la manera següent:

«7. Una vegada signada l'acta amb acord, l'òrgan competent per liquidar disposa d'un termini de 10 dies hàbils, comptats a partir de l'endemà de la data de l'acta, per notificar a l'obligat tributari una liquidació que rectifiqui els errors materials. Si aquesta notificació no es produeix en el termini esmentat, la liquidació s'entén dictada i notificada l'endemà de conformitat amb la proposta que conté l'acta.

En cas que s'hagi notificat liquidació rectificanc els errors materials, s'han de seguir els tràmits següents:

a) Si la liquidació és inferior a l'import del dipòsit, s'ha de procedir a aplicar aquest import al pagament del deute i a alliberar-ne la resta.

b) Si la liquidació és superior a l'import del dipòsit, aquest s'ha d'aplicar al pagament del deute i s'ha de lliurar el document d'ingrés per la diferència.

c) Si la liquidació és superior a l'import de la garantia, s'ha de lliurar el document d'ingrés per l'import de la liquidació».

Trenta-sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 187, que queda redactat de la manera següent:

«3. Una vegada signada l'acta de conformitat, l'òrgan competent per liquidar disposa d'un termini d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la data de l'acta, per notificar a l'obligat tributari un acord amb algun dels continguts que preveu l'article 156.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; en aquest cas s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si es confirma la proposta de liquidació que conté l'acta o es rectifiquen errors materials, s'ha de notificar l'acord a l'obligat tributari. El procediment ha de finalitzar amb la notificació esmentada.

b) Si es considera que en la proposta de liquidació ha existit error en l'apreciació dels fets o indeguda aplicació de les normes jurídiques, s'ha de notificar a l'obligat tributari un acord de rectificació conforme als fets acceptats per aquest en l'acta i s'ha de concedir un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, perquè formuli al·legacions. Transcorregut el termini esmentat, s'ha de dictar la liquidació que correspongui, que ha de ser notificada.

c) Si s'ordena completar l'expedient mitjançant la realització d'actuacions complementàries, s'ha de deixar sense efecte l'acta formalitzada, s'ha de notificar aquesta circumstància a l'obligat tributari i s'han de fer les actuacions que siguin procedents el resultat de les quals s'ha de documentar en una acta que ha de substituir a tots els efectes l'anteriorment formalitzada i s'ha de tramitar segons sigui procedent.

Si no es notifica algun dels acords esmentats en el termini esmentat, la liquidació s'entén dictada i notificada l'endemà de conformitat amb la proposta que conté l'acta.

El termini del mes del qual disposa l'òrgan competent per liquidar en els supòsits de les lletres b) i c) anteriors se suspèn quan concorri la circumstància a la qual es refereix l'apartat e) de l'article 150.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària».

Trenta-set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 189, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les actuacions que es refereixin a la comprovació de l'impost sobre societats d'una entitat en règim de consolidació fiscal o de l'impost sobre el valor afegit d'una entitat en règim especial del grup d'entitats, que no sigui el representant del grup, acaben d'acord amb el que disposen l'article 195 d'aquest Reglament i la normativa reglamentària reguladora de l'impost sobre el valor afegit, respectivament».

Trenta-vuit. Es modifiquen la lletra d) de l'apartat 2 i la lletra b) de l'apartat 3, a l'apartat 4 es modifica la lletra c) i s'introdueix una nova lletra d), i l'actual lletra d) es renumera com a lletra e), i es modifica l'apartat 6 de l'article 190, que queden redactats de la manera següent:

«d) Quan es dicti liquidació que anul·li o modifiqui el deute tributari inicialment autoliquidat com a conseqüència de la regularització d'alguns elements de l'obligació tributària perquè hagi de ser imputat a un altre obligat tributari o a un tribut o període diferent del regularitzat, sempre que la liquidació resultant d'aquesta imputació no hagi adquirit fermesa».

«b) Quan no s'hagi pogut finalitzar la comprovació i investigació dels elements de l'obligació tributària com a conseqüència de no haver-se obtingut les dades

sol·licitades a tercers o a causa que no s'hagin rebut les dades, informes, dictàmens o documents sol·licitats a una altra Administració».

«c) Quan en un procediment d'inspecció es realitzi una comprovació de valors de la qual derivi un deute a ingressar i es regularitzin altres elements de l'obligació tributària. En aquest supòsit s'han de dictar dues liquidacions provisionals, una com a conseqüència de la comprovació de valors i una altra que ha d'incloure la totalitat del que s'ha comprovat. Aquesta última té caràcter provisional respecte de les possibles conseqüències que de la comprovació de valors puguin resultar en la liquidació esmentada».

«d) Quan per un mateix concepte impositiu i període s'hagin diferenciat elements respecte dels quals s'aprecia delictes contra la hisenda pública, juntament amb altres elements respecte dels quals no s'aprecia aquesta situació. En aquests casos, totes dues liquidacions tenen caràcter provisional».

«6. Els elements de l'obligació tributària comprovats i investigats en el curs d'unes actuacions que hagin acabat amb una liquidació provisional no es poden regularitzar novament en un procediment inspector posterior, llevat que es doni alguna de les circumstàncies a què es refereixen els apartats 2 i 3 d'aquest article i, exclusivament, en relació amb els elements de l'obligació tributària afectats per les circumstàncies esmentades. Quan es donin les circumstàncies de l'article 190.3.b) d'aquest Reglament, la regularització es pot dur a terme amb les noves dades que s'hagin pogut obtenir i les que derivin de la seva investigació».

Trenta-nou. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 191, que queden redactats de la manera següent:

«1. La liquidació derivada del procediment inspector ha d'incorporar els interessos de demora fins al dia en què es dicti o s'entengui dictada la liquidació, sense perjudici del que estableix l'apartat 6 de l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i d'acord amb el que preveuen els apartats següents».

«4. Quan la liquidació resultant del procediment inspector sigui una quantitat a tornar, la liquidació d'interessos de demora s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, s'han de liquidar a favor de l'obligat tributari interessos de demora en els termes de l'article 32.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Als efectes del càlcul dels interessos, no s'han de computar els dies als quals es refereix l'apartat 4 de l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ni els períodes d'extensió als quals es refereix l'apartat 5 de l'article esmentat.

b) Quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, s'han de liquidar interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb el que preveuen l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 125 d'aquest Reglament».

Quaranta. Es modifica l'apartat 5 de l'article 193, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan les dades utilitzades per a l'estimació indirecta a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 158 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, procedeixin de la mateixa Administració tributària, s'han d'utilitzar aquells mètodes que permetin preservar el caràcter reservat de les dades tributàries de tercers sense perjudicar el dret de defensa de l'obligat tributari. En particular, s'han de dissociar les dades de manera que no es pugui relacionar entre si:

- a) la identificació dels subjectes que conté la mostra.
- b) les dades contingudes en les seves declaracions tributàries que serveixin per calcular els percentatges o les mitjanes utilitzats per determinar les bases, els càlculs i les estimacions efectuats.

L'Administració ha d'indicar les característiques de conformitat amb les quals s'ha seleccionat la mostra elegida. Entre d'altres, es poden tenir en compte l'àmbit espacial i temporal de la mostra, l'activitat que desenvolupen o l'interval al qual correspon el seu volum d'operacions».

Quaranta-u. Es modifiquen els apartats 2 i 5 i s'introdueix un nou apartat 6 a l'article 194, amb la redacció següent:

«2. Una vegada rebudes les al·legacions i, si s'escau, practicades les proves procedents, l'òrgan que estigui tramitant el procediment ha d'emetre un informe sobre la concurrència o no de les circumstàncies que preveu l'article 15 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que s'ha de remetre juntament amb l'expedient a l'òrgan competent per liquidar.

En cas que l'òrgan competent per liquidar consideri que concorren les esmentades circumstàncies ha de remetre a la Comissió consultiva a què es refereix l'article 159 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'informe i els antecedents. La tramesa s'ha de notificar a l'obligat tributari amb indicació de la suspensió del còmput del termini del procediment inspector prevista a l'apartat 3 de l'article 150 de la Llei esmentada.

En cas que l'òrgan competent per liquidar consideri motivadament que no concorren les esmentades circumstàncies ha de tornar la documentació a l'òrgan d'inspecció que estigui tramitant el procediment, fet que s'ha de notificar a l'obligat tributari».

«5. La suspensió del còmput del termini de durada del procediment es produeix pel temps que transcorre des de la notificació a l'interessat a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article fins a la recepció de l'informe per l'òrgan competent per continuar el procediment o fins al transcurs del termini màxim per a la seva emissió.

Aquesta suspensió no impedeix la pràctica de les actuacions inspectores que durant aquesta situació es puguin desenvolupar en relació amb els elements de l'obligació tributària no relacionats amb els actes o negocis analitzats per la Comissió consultiva; en aquest cas, continua el procediment respecte dels mateixos d'acord amb el que disposa l'article 150.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària».

«6. Trimestralment s'han de publicar els informes de la Comissió consultiva en els quals s'hagi apreciat l'existència de conflicte en l'aplicació de la norma tributària. En l'àmbit de competències de l'Estat s'han de publicar a la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, llevat que es tracti de tributs l'òrgan competent dels quals per a l'emissió de les consultes tributàries per escrit s'integri en altres administracions tributàries; en aquest cas, s'han de publicar a través del mitjà que aquestes assenyalin.

En les publicacions esmentades s'ha de guardar la deguda reserva en relació amb els subjectes afectats».

Quaranta-dos. Es modifica l'article 195, que queda redactat de la manera següent:

«Article 195. *Entitats que tributin en règim de consolidació fiscal.*

1. La comprovació i investigació de la societat representant i del grup fiscal s'ha de fer en un únic procediment d'inspecció, que ha d'incloure la comprovació de les obligacions tributàries del grup fiscal i de la societat representant objecte del procediment.

En relació amb els grups fiscals que tributin en el règim de consolidació fiscal en els quals l'entitat dominant sigui no resident en territori espanyol, quan no s'hagi comunicat l'entitat que tingui la condició de representant del grup, l'Administració tributària pot considerar com a tal qualsevol de les entitats que l'integren. En aquests grups fiscals, quan es comuniqui el canvi de societat representant una vegada iniciat el procediment, aquest continua pel mateix òrgan actuant, de manera que afecta les actuacions relatives al grup, amb la nova entitat representant.

2. En cada entitat dependent, que no sigui representant del grup, que sigui objecte d'inspecció com a conseqüència de la comprovació d'un grup fiscal, s'ha de desenvolupar un únic procediment d'inspecció. Aquest procediment ha d'incloure la comprovació de les obligacions tributàries que deriven del règim de tributació individual de l'impost sobre societats i les altres obligacions tributàries objecte del procediment i ha d'incloure actuacions de col·laboració respecte de la tributació del grup pel règim de consolidació fiscal.

3. D'acord amb el que preveu l'article 68.1.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el termini de prescripció de l'impost sobre societats del grup fiscal s'interromp:

a) Per qualsevol actuació de comprovació i investigació efectuada amb la societat representant del grup respecte a l'impost sobre societats.

b) Per qualsevol actuació de comprovació i investigació relativa a l'impost sobre societats efectuada amb qualsevol de les societats dependents, sempre que la societat representant del grup tingui coneixement formal de les actuacions esmentades.

4. Les circumstàncies a què es refereixen els apartats 4 i 5 de l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que es produeixin en el curs d'un procediment seguit amb qualsevol entitat del grup afecten el termini de durada del procediment seguit prop de la societat representant i del grup fiscal, sempre que la societat representant en tingui coneixement formal. La concurrència d'aquestes circumstàncies no impedeix la continuació de les actuacions inspectores relatives a la resta d'entitats integrants del grup.

El període d'extensió del termini a què es refereix l'article 150.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es calcula per a la societat representant i el grup tenint en compte els períodes no coincidents sol·licitats per qualsevol de les societats integrades en el grup fiscal. Les societats integrades en el grup fiscal poden sol·licitar fins a 60 dies naturals per a cadascun dels seus procediments, però el període pel qual s'estén el termini de resolució del procediment de la societat representant i del grup no ha d'excedir en conjunt els 60 dies naturals.

5. La documentació del procediment seguit prop de cada entitat dependent, que no sigui representant del grup, s'ha de desglossar, als efectes de la tramitació, de la manera següent:

a) Un expedient relatiu a l'impost sobre societats, en el qual s'ha d'incloure la diligència resum a què es refereix l'article 98.3.g) d'aquest Reglament. Aquest expedient s'ha de remetre a l'òrgan que estigui duent a terme les actuacions de comprovació i investigació de la societat representant i del grup fiscal.

b) Un altre expedient relatiu a les altres obligacions tributàries objecte del procediment.

6. La documentació del procediment seguit prop de l'entitat representant del grup s'ha de desglossar, als efectes de la seva tramitació, de la manera següent:

a) Un expedient relatiu a l'impost sobre societats del grup fiscal, que ha d'incloure les diligències resum a què es refereix l'apartat anterior.

b) Un altre expedient relatiu a les altres obligacions tributàries objecte del procediment».

Quaranta-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 196, que queden redactats de la manera següent:

«2. El tràmit d'audiència al responsable s'ha de fer amb posterioritat a la formalització de l'acta al deutor principal i, quan la responsabilitat abasti les sancions, a la proposta de resolució del procediment sancionador al subjecte infractor.

El responsable disposa d'un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini, per formular les al·legacions i aportar la documentació que consideri oportunes, tant respecte del pressupost de fet de la responsabilitat com de les liquidacions o sancions a les quals abasti aquest pressupost.

Durant el tràmit d'audiència s'ha de donar, si s'escau, la conformitat expressa a la quals es refereix l'article 41.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Llevat del supòsit que preveu l'apartat 4 d'aquest article, el responsable no té la condició d'interessat en el procediment d'inspecció o en el sancionador i s'han de tenir per no presentades les al·legacions que formuli en els esmentats procediments.

3. L'acord de declaració de responsabilitat correspon a l'òrgan competent per dictar la liquidació i s'ha de dictar amb posterioritat a l'acord de liquidació al deutor principal o, si s'escau, d'imposició de sanció al subjecte infractor.

L'acord de declaració de responsabilitat s'ha de notificar al responsable. Si no s'efectua la notificació abans de la finalització del termini voluntari d'ingrés atorgat al deutor principal, o si en aquest termini no s'ha acreditat almenys un intent de notificació que contingui el text íntegre de l'acord o, si s'escau, si no s'ha efectuat la posada a disposició de la notificació a la seu electrònica de l'Administració tributària o a l'adreça electrònica habilitada, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article 124.3 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol».

Quaranta-quatre. Es modifica l'apartat 8 de l'article 197, que queda redactat de la manera següent:

«8. Per a l'execució de les resolucions administratives i judicials, els òrgans d'inspecció poden desenvolupar les actuacions que siguin necessàries i poden, si s'escau, exercir les facultats que preveu l'article 142 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i fer les actuacions d'obtenció d'informació pertinents. No obstant això, quan d'acord amb el que disposa l'article 66.4 del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig, aquestes resolucions hagin ordenat la retroacció d'actuacions, aquestes s'han de dur a terme d'acord amb el que disposa l'article 150.7 de la Llei esmentada».

Quaranta-cinc. S'introdueix un nou capítol IV en el títol V, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV

Actuacions en supòsits de delictes contra la hisenda pública

Article 197 bis. *Actuacions que s'han de seguir en cas d'existència d'indícis de delictes contra la hisenda pública.*

1. Quan l'Administració tributària aprecii indícis de delictes contra la hisenda pública, es passa el tant de culpa a la jurisdicció competent o es remet l'expedient al Ministeri Fiscal, sense perjudici que, si aquesta apreciació es produeix en el si d'un procediment inspector, se seguiria la tramitació que preveuen el títol VI de la

Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i els articles corresponents d'aquest Reglament.

2. L'apreciació d'aquests indicis de delictes contra la hisenda pública pot tenir lloc en qualsevol moment, independentment del fet que s'hagi dictat liquidació administrativa o, fins i tot, imposat sanció.

En aquests casos, les propostes de liquidació administrativa i de sanció que s'hagin formulat quedarien sense efecte.

Així mateix, se suspèn l'execució de les liquidacions i sancions ja imposades, sense perjudici del que indica l'apartat següent.

3. Si la jurisdicció competent o el Ministeri Fiscal no han apreciat l'existència de delictes, l'Administració tributària ha d'iniciar o continuar, quan escaigui, les actuacions o els procediments corresponents, d'acord amb els fets que els tribunals hagin considerat provats.

Les liquidacions i sancions administratives que, si s'escau, es dictin, així com aquelles liquidacions i sancions l'execució de les quals sigui procedent reprendre perquè prèviament han quedat suspeses, se subjecten al règim de revisió i recursos que regula el títol V de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, però sense que es puguin impugnar els fets considerats provats en la resolució judicial.

Article 197 ter. Excepcions a la pràctica de liquidacions en cas d'existència d'indicis de delictes contra la hisenda pública i tramitació que s'ha de seguir.

1. Quan l'Administració tributària aprecii indicis de delictes contra la hisenda pública en el si d'un procediment inspector, s'ha d'abstenir de practicar la liquidació vinculada a delictes en els supòsits que preveu l'article 251.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Tot això, sense perjudici de les excepcions restants a la pràctica de liquidació que puguin derivar d'altres disposicions legals.

En qualsevol cas, aquestes excepcions afecten, exclusivament, el concepte impositiu i període en què concorre la circumstància per la qual no és procedent dictar liquidació.

2. En la tramitació que s'ha de seguir en aquests casos, s'ha de tenir en compte el següent:

a) No s'ha de concedir tràmit d'audiència o al·legacions a l'obligat tributari.

b) S'ha de traslladar l'expedient a l'òrgan competent per interposar la denúncia o querella, per a la seva tramesa a la jurisdicció competent, o al Ministeri Fiscal, amb l'informe previ de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic.

En cas que l'òrgan competent per interposar la denúncia o querella no aprecii indicis de delictes contra la hisenda pública, ha de tornar l'expedient per a la seva ultimació en via administrativa, amb la formalització prèvia, si s'escau, de l'acta que correspongui.

c) La remissió esmentada determina la suspensió del còmput del termini del procediment inspector en els termes que indica l'article 150.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Aquesta suspensió s'ha de comunicar a l'obligat tributari a efectes merament informatius, llevat que amb aquesta comunicació es pugui perjudicar de qualsevol forma la investigació o comprovació de la defraudació, circumstància que ha de quedar motivada en l'expedient.

3. La devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal que no vagi seguida d'una interposició de querella davant la jurisdicció competent per part de l'Administració tributària, així com la inadmissió de la denúncia o querella, o la resolució judicial ferma en la qual no s'aprecii l'existència de delictes, determinen la continuació del procediment inspector.

Aquest procediment ha de finalitzar en el període que resti fins a la conclusió del termini a què es refereix l'article 150.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o en el termini de 6 mesos, si aquest últim és superior, a computar

des de la recepció de l'expedient, per l'òrgan competent que hagi de continuar el procediment inspector.

Article 197 quater. *Regles generals de la tramitació del procediment inspector en cas de liquidació vinculada a delictes*

1. Quan l'Administració tributària aprecii indicis de delictes contra la hisenda pública en el si d'un procediment inspector i no concorrin les circumstàncies que impedeixen dictar liquidació d'acord amb el que disposa l'article 251.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de dictar una proposta de liquidació vinculada a delictes en la qual s'expressin, amb el detall que sigui necessari, els fets i fonaments de dret en què aquesta es basi, fent constar el dret de l'obligat tributari a efectuar les al·legacions que consideri oportunes en el tràmit d'audiència corresponent, dins del termini dels 15 dies naturals, comptats a partir de l'endemà de la data en què s'hagi notificat la proposta de liquidació esmentada.

2. Aquesta notificació es pot efectuar a l'obligat tributari o al representant autoritzat per ell en el procediment d'inspecció en el qual es dicti la proposta de liquidació vinculada a delictes.

3. Transcorregut el termini previst per al tràmit d'audiència i examinades les al·legacions, si s'escau, presentades, l'òrgan competent per liquidar ha d'actuar de la manera següent:

a) Ha de dictar una liquidació vinculada a delictes, amb l'autorització prèvia o simultània de l'òrgan de l'Administració tributària competent per interposar la denúncia o querella, quan consideri que la conducta de l'obligat tributari pugui ser constitutiva d'un possible delictes contra la hisenda pública.

Aquesta autorització s'atorga amb l'informe previ de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic.

En cas que l'òrgan competent per interposar la denúncia o querella no aprecii indicis de delictes contra la hisenda pública, ha de tornar l'expedient per a la seva ultimació en via administrativa, amb la formalització prèvia, si s'escau, de l'acta que correspongui.

b) Ha de rectificar la proposta de liquidació vinculada a delictes, quan consideri que en aquesta hi ha hagut error en l'apreciació dels fets o aplicació indeguda de les normes jurídiques.

En els casos en què aquesta rectificació afecti qüestions no al·legades per l'obligat tributari, suposant a més un agreujament de la situació per a l'obligat tributari esmentat, s'ha de notificar l'acord de rectificació perquè, en el termini de 15 dies naturals, comptats a partir de l'endemà de la notificació, efectui al·legacions. Transcorregut el termini esmentat, s'ha de dictar l'acord que sigui procedent, que ha de ser notificat seguint-se, respecte del mateix, la tramitació que correspongui.

En qualsevol altre cas, s'ha de notificar sense cap més tràmit la liquidació vinculada a delictes.

c) Ha de tornar l'expedient per a la seva ultimació en via administrativa, amb la formalització prèvia, si s'escau, de l'acta que correspongui, quan consideri que la conducta de l'obligat tributari no és constitutiva de delictes contra la hisenda pública.

d) Ha d'acordar que es completi l'expedient en qualsevol dels seus punts, quan així ho consideri convenient, i ho ha de notificar a l'obligat tributari. Una vegada efectuades les actuacions complementàries, s'ha de procedir de la manera següent:

En el supòsit que no s'apreciïn indicis de delictes, s'ha d'ultimar l'expedient en via administrativa, amb la formalització prèvia, si s'escau, de l'acta que correspongui.

En el supòsit que se segueixin apreciant indicis de delictes contra la hisenda pública i s'hagi de modificar la proposta de liquidació vinculada a delictes inicialment formulada, s'ha de procedir a rectificar-la atorgant un nou tràmit d'al·legacions a l'obligat tributari per 15 dies naturals, seguint la tramitació que correspongui.

En el supòsit que se segueixin apreciand indicis de delictes contra la hisenda pública, però sense necessitat de modificar la proposta de liquidació vinculada a delictes, aquesta manté la seva vigència, i l'òrgan competent per liquidar ha de dictar l'acord que correspongui, una vegada atorgat un nou tràmit d'al·legacions a l'obligat tributari per 15 dies naturals.

4. Una vegada dictada la liquidació administrativa, l'Administració tributària ha de passar el tant de culpa a la jurisdicció competent o remetre l'expedient al Ministeri Fiscal i el procediment de comprovació finalitza, respecte dels elements de l'obligació tributària regularitzats mitjançant la liquidació esmentada, amb la seva notificació a l'obligat tributari, en la qual s'ha d'advertir que el període voluntari d'ingrés només es comença a computar una vegada sigui notificada l'admissió a tràmit de la denúncia o querrela corresponent, en els termes que estableix l'article 255 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 197 quinquies. Càlcul i tramitació de la liquidació vinculada a delictes, en casos de concurrència de quota vinculada i no vinculada a delictes contra la hisenda pública.

1. En els casos en què, per un mateix concepte impositiu i període, pertocui distingir elements vinculats a un possible delictes contra la hisenda pública, juntament amb altres elements no vinculats al delictes esmentat, s'aplica la normativa prevista a l'article 197 quater d'aquest Reglament, amb les especialitats que assenyala aquest precepte.

Per verificar si els elements vinculats al delictes contra la hisenda pública determinen una quota defraudada determinant de l'il·lícit penal esmentat, s'ha de tenir en compte el que estableix la lletra a) de l'apartat següent.

2. En els supòsits als quals es refereix l'apartat anterior, s'han d'efectuar dues liquidacions provisionals de manera separada.

Als efectes de la quantificació de totes dues liquidacions, s'ha de formalitzar una proposta de liquidació vinculada a delictes i una acta d'inspecció, d'acord amb les regles següents:

a) La proposta de liquidació vinculada a delictes ha de comprendre els elements que hagin estat objecte de declaració, si s'escau, als quals s'han de sumar tots aquells elements en els quals s'apreciïn indicis de delictes, i s'han de restar els ajustos a favor de l'obligat tributari als quals aquest pugui tenir dret en aquest període. Addicionalment, s'han de minorar les partides a compensar o deduir susceptibles d'aplicació, llevat que l'obligat tributari exerceixi l'opció a què es refereix l'apartat següent d'aquest mateix article. Si la declaració presentada dins de termini ha determinat una quota a ingressar, aquesta s'ha de descomptar per al càlcul d'aquesta proposta de liquidació vinculada a delictes.

b) La proposta de liquidació continguda en l'acta ha de comprendre la totalitat dels elements comprovats, independentment del fet que estiguin o no vinculats amb el possible delictes. En aquests casos, la quantitat resultant de la proposta de liquidació vinculada a delictes minora la quota de la proposta de liquidació continguda en l'acta.

3. No obstant això, en cas que l'obligat tributari opti per l'aplicació proporcional de les partides que s'han de compensar o deduir en la base o en la quota a què es refereix l'apartat anterior, l'import concret a minorar per les partides esmentades en la liquidació vinculada a delictes s'ha de determinar aplicant a l'import total d'aquestes el coeficient resultant d'una fracció en la qual figurin:

a) En el numerador, la suma dels increments i disminucions en la base imposable, multiplicada pel tipus mitjà de gravamen, i els increments i disminucions en la quota, tots vinculats amb el possible delictes contra la hisenda pública.

b) En el denominador, la suma de la totalitat dels increments i disminucions en la base imposable multiplicada pel tipus mitjà de gravamen, i la totalitat dels increments i disminucions en la quota, independentment del fet que estiguin o no vinculats amb el possible delictes contra la hisenda pública.

S'entén per tipus mitjà de gravamen el resultat de dividir la quota íntegra entre la base liquidable.

El càlcul d'aquest coeficient s'efectua prescindint de l'import de totes les partides que s'han de compensar o deduir en la base o en la quota.

Article 197 sexies. *Efectes de la resolució judicial sobre la liquidació vinculada a delictes.*

1. Quan l'Administració tributària hagi dictat una liquidació vinculada a delictes, s'han de tenir en compte les diferents resolucions judicials, així com, si s'escau, les decisions del Ministeri Fiscal, en els termes que s'indiquen en els apartats següents.

2. En cas que en el procés penal es dicti una sentència condemnatòria per delictes contra la hisenda pública, és procedent actuar de la manera següent:

a) Si la quota defraudada determinada en el procés penal és idèntica a la liquidada en via administrativa, no és necessari modificar la liquidació realitzada, sense perjudici de la liquidació dels interessos de demora i recàrrecs que corresponguin.

Entre aquests interessos de demora, s'han d'exigir els meritats des de la data en què es va dictar la liquidació vinculada a delictes, fins a la data de notificació a l'obligat tributari de l'admissió a tràmit de la denúncia o querella.

b) Si la quantia defraudada determinada en el procés penal difereix, en més o en menys, de la fixada en via administrativa, la liquidació vinculada a delictes s'ha de modificar en aquest sentit.

En aquests casos, subsisteix l'acte inicial, que s'ha de rectificar d'acord amb el contingut de la sentència per ajustar-se a la quantia fixada en el procés penal com a quota defraudada, sense que això afecti la validesa de les actuacions recaptatòries efectuades, respecte de la quantia confirmada en el procés esmentat.

Adicionalment, s'han d'ajustar els interessos de demora i s'ha de procedir, en tot cas, a l'exigència dels meritats des de la data en què es va dictar la liquidació vinculada a delictes, fins a la data de notificació a l'obligat tributari de l'admissió a tràmit de la denúncia o querella.

Allò indicat anteriorment s'entén sense perjudici de la procedència d'exigir en via administrativa, si s'escau, els imports que, d'acord amb els fets considerats provats en la resolució judicial, es puguin deure a la hisenda pública, malgrat que no formin part de la quota defraudada. A aquests efectes, i quan sigui necessari, s'ha de portar a terme la retroacció del procediment inspector per a la liquidació d'aquests imports addicionals, en els termes que indica l'apartat 4 d'aquest mateix precepte.

D'altra banda, quan la quantia defraudada determinada en el procés penal sigui inferior a la fixada en via administrativa, són aplicables les normes generals establertes a aquest efecte en la normativa tributària en relació amb les devolucions d'ingressos i el reemborsament del cost de les garanties.

L'acord adoptat per l'Administració tributària en els dos casos previstos a les lletres a) i b), s'ha de traslladar al tribunal competent per a l'execució, a l'obligat pagament i a les altres parts personades en el procés penal, als efectes del que preveu l'article 999 de la Llei d'enjudiciament criminal.

3. En cas que en el procés penal no s'apreciï l'existència de delictes per inexistència de l'obligació tributària, la liquidació vinculada a delictes prèviament dictada s'anul·la i són aplicables les normes generals que estableix a aquest efecte la normativa tributària, en relació amb les devolucions d'ingressos i el reemborsament del cost de les garanties.

4. Finalment, en els casos que es recullen a continuació, és procedent la retroacció del procediment inspector al moment anterior a aquell en què es va dictar la proposta de liquidació vinculada a delictes, i s'ha de formalitzar l'acta que pugui correspondre:

- a) Devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal que no vagi seguida d'una interposició de querella davant la jurisdicció competent per part de l'Administració tributària.
- b) Inadmissió de la denúncia o querella.
- c) Interlocutòria de sobreseïment.
- d) Resolució judicial ferma en la qual no s'apreciï delictes, per motiu diferent a la inexistència de l'obligació tributària.

En aquests casos, el procediment ha de finalitzar en el període que resti fins a la conclusió del termini a què es refereix l'article 150.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o en el termini de 6 mesos, si aquest últim és superior, a computar des de la recepció de l'expedient, per l'òrgan competent que hagi de continuar el procediment inspector.

S'han d'exigir interessos de demora per la nova liquidació que posi fi al procediment. La data d'inici del còmput de l'interès de demora és la mateixa que, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, hauria correspost a la liquidació anul·lada i l'interès es merita fins al moment en què s'hagi dictat la nova liquidació.

L'incompliment del termini de durada del procediment inspector produeix, respecte de les obligacions tributàries pendents de liquidar, els efectes que preveu l'article 150.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària».

Quaranta-sis. S'introdueix un nou títol VII, amb la redacció següent:

«Títol VII

Procediment de recuperació d'ajudes d'Estat en supòsits de regularització dels elements de l'obligació tributària afectats per la decisió de recuperació

Article 208. Procediment de recuperació en supòsits de regularització dels elements de l'obligació tributària afectats per la decisió de recuperació.

1. En cas que un obligat tributari hagi de ser objecte d'actuacions en relació amb diferents decisions de recuperació, es pot iniciar un únic procediment per a l'execució de totes aquestes o, si ja s'està tramitant un procediment de recuperació, incorporar-hi l'execució d'altres decisions de recuperació que afectin la mateixa obligació tributària.

2. Es pot prescindir del tràmit d'al·legacions quan la resolució contingui una manifestació expressa que no és procedent regularitzar la situació tributària com a conseqüència de la comprovació efectuada.

3. Una vegada rebudes les al·legacions formulades per l'obligat tributari o conclòs el termini per presentar-les, l'òrgan competent per liquidar, a la vista de la proposta de liquidació i de les al·legacions si s'escau presentades, ha de dictar l'acte administratiu que correspongui que s'ha de notificar.

Si l'òrgan competent per liquidar acorda la rectificació de la proposta per considerar que en aquesta hi ha error en l'apreciació dels fets o aplicació indeguda de les normes jurídiques i la rectificació esmentada afecta qüestions no al·legades per l'obligat tributari, ha de notificar l'acord de rectificació perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, efectuï al·legacions. Transcorregut aquest termini, s'ha de dictar la liquidació que correspongui, que s'ha de notificar.

4. L'òrgan competent per liquidar pot acordar que es completi l'expedient en qualsevol dels seus punts. Aquest acord s'ha de notificar a l'obligat tributari i s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si com a conseqüència de les actuacions complementàries es considera necessari modificar la proposta de liquidació, s'ha de deixar sense efecte la proposta formulada i se n'ha de formalitzar una de nova que substitueixi a tots els efectes l'anterior.

b) Si es manté la proposta de liquidació, s'ha de concedir a l'obligat tributari un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, per a la posada de manifest de l'expedient i la formulació de les al·legacions que consideri oportunes. Una vegada rebudes les al·legacions o conclòs el termini per a la seva realització, l'òrgan competent per liquidar ha de dictar l'acte administratiu que correspongui que s'ha de notificar.

5. En cas de tramitació simultània d'un procediment de recuperació en supòsits de regularització dels elements de l'obligació tributària afectats per la decisió de recuperació i d'un procediment inspector, les liquidacions que, si s'escau, es dictin com a conseqüència d'aquests tenen el caràcter que correspongui d'acord amb el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest Reglament.

6. En relació amb cada obligació tributària objecte del procediment es pot dictar una única resolució respecte de tot l'àmbit temporal objecte de la decisió de recuperació a fi que el deute resultant es determini mitjançant la suma algebraica de les liquidacions referides als diferents períodes impositius o de liquidació comprovats.

7. En les actuacions efectuades respecte a entitats que tributin en règim de consolidació fiscal relatives al procediment de recuperació d'ajudes d'Estat en supòsits de regularització dels elements de l'obligació tributària afectats per la decisió de recuperació, és aplicable, així mateix, el que disposa l'article 195 d'aquest Reglament, excepte el seu apartat 4».

Quaranta-set. S'introdueix una nova disposició addicional dissetena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional dissetena. *Tràmits d'audiència i d'al·legacions en l'àmbit del deute duaner*

En l'àmbit del deute duaner, són aplicables les disposicions que conté aquest Reglament en relació amb els tràmits d'audiència o al·legacions d'acord amb les especialitats que estableix la normativa de la Unió Europea en relació amb el dret a ser escoltat».

Article segon. *Modificació del Reial decret 1676/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula el Consell per a la Defensa del Contribuent.*

El Reial decret 1676/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula el Consell per a la Defensa del Contribuent, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifiquen els apartats 1, 2, 4 i 5 de l'article 4, que queden redactats de la manera següent:

«1. El Consell per a la Defensa del Contribuent està format per setze vocals. Els vocals són nomenats i cessats pel ministre d'Hisenda i Funció Pública mitjançant una ordre ministerial, amb excepció dels que preveuen els apartats b).2n, b).3r i e)

següents —que tenen la condició de vocals nats per raó del càrrec que ostenten—, de la manera següent:

a) Vuit vocals representants dels sectors professionals i acadèmics relacionats amb l'àmbit tributari i de la societat en general. Quatre dels esmentats vocals han de pertànyer a l'àmbit acadèmic i els altres quatre han de ser professionals en l'àmbit tributari, tots de reconegut prestigi. Els vocals són nomenats per un període de cinc anys renovables a proposta del secretari d'Estat d'Hisenda.

b) Quatre vocals representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb la distribució següent:

1r Dos representants dels departaments i serveis de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, proposats pel secretari d'Estat d'Hisenda, escoltat el director general d'aquella.

2n El director del Servei d'Auditoria Interna de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

3r El director del Servei Jurídic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

c) També són vocals un representant de la Direcció General de Tributs i un representant de la Direcció General del Cadastre, proposats pel secretari d'Estat d'Hisenda, escoltats, si s'escau, els titulars dels respectius centres.

d) Igualment és vocal un representant dels Tribunals Económicoadministratius, proposat pel secretari d'Estat d'Hisenda, escoltat, si s'escau, el president del Tribunal Económicoadministratiu Central.

e) Finalment, és vocal l'advocat de l'Estat cap de l'Advocacia de l'Estat en matèria d'hisenda i finançament territorial de la Secretaria d'Estat d'Hisenda, que, a més, és el secretari del Consell per a la Defensa del Contribuent».

«2. El règim de funcionament del Consell, ja sigui en ple o en comissions o grups de treball, és el que estableix el capítol II del títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, sense perjudici del que disposa la disposició final primera d'aquest Reial decret».

«4. És aplicable als membres del Consell el règim d'abstenció i recusació que preveu el capítol II del títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic».

«5. Els càrrecs de president i vocal del Consell tenen caràcter no retribuït, sense perjudici del dret a percebre les indemnitzacions que corresponguin d'acord amb el que preveuen el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i el Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei.

No obstant això, és aplicable el que disposa l'article 13.2.a).3a de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, respecte dels membres del Consell inclosos en el seu àmbit d'aplicació».

Dos. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 5, que queden redactats de la manera següent:

«2. El president del Consell per a la Defensa del Contribuent ha de ser designat entre els seus membres pel ministre d'Hisenda i Funció Pública, a proposta del Consell, per un termini de tres anys renovables. Transcorregut aquest termini, el president queda en funcions mentre no es procedeixi al nomenament del seu successor o sigui renovat en el càrrec, sense perjudici de la seva condició de vocal, en la qual pot continuar després de la finalització del termini de presidència.

En tot cas, el president cessa si perd la condició de membre del Consell.

El president del Consell per a la Defensa del Contribuent n'ostenta la representació i és l'òrgan de relació amb la Secretaria d'Estat d'Hisenda, amb

l'Agència Estatal d'Administració Tributària i amb els altres centres, òrgans i organismes, tant públics com privats.

3. El president del Consell per a la Defensa del Contribuent ha de posar en coneixement immediat del secretari d'Estat d'Hisenda qualsevol actuació que menyscabi la independència del Consell o limiti les seves facultats d'actuació.

4. El president del Consell per a la Defensa del Contribuent ha de remetre directament al secretari d'Estat d'Hisenda o, si s'escau, a altres òrgans de la Secretaria d'Estat i al director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, els informes i les propostes que s'elaborin en l'exercici de les funcions de l'òrgan que presideix».

Tres. Es modifica la lletra d) i s'introdueixen les noves lletres e) i f) en l'apartat 1 de l'article 9, que queden redactades de la manera següent:

«d) Quan es reiterin per l'obligat tributari queixes o suggeriments anteriorment presentats per ell mateix, que ja hagin estat resolts o no, encara que es refereixin a actes diferents, si entre la queixa anterior i la nova existeix identitat substancial d'objecte.

e) Quan tinguin un caràcter abusiu no justificat d'acord amb la finalitat de les queixes i els suggeriments de conformitat amb el que disposa aquest Reial decret.

f) Quan impliquin la utilització de paraules ofensives, insults o faltin al respecte degut al Consell per a la Defensa del Contribuent, als seus membres, a l'Administració tributària o als seus funcionaris o, en general, als interessos públics».

Quatre. Es modifica la disposició final primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final primera. *Funcionament del Consell.*

1. De conformitat amb l'article 15.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, correspon al ple del Consell l'aprovació de les seves pròpies normes de funcionament, amb subjecció al que estableixen l'esmentada Llei 40/2015, d'1 d'octubre, aquest Reial decret i les resolucions aprovades pel secretari d'Estat d'Hisenda a les quals es refereix l'apartat següent.

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, el ple del Consell ha d'aprovar l'adaptació de les seves actuals normes de funcionament al que preveu aquest Reial decret.

2. Les normes de desplegament de la regulació del procediment per a la formulació, tramitació i contestació de les queixes, suggeriments i propostes a què es refereix el present Reial decret han de ser aprovades per resolució del secretari d'Estat d'Hisenda, i són d'aplicació supletòria a aquests efectes, en les qüestions no expressament previstes pel Consell, les previsions que contenen el capítol IV del Reial decret 951/2005, de 29 de juliol, pel qual s'estableix el marc general per a la millora de la qualitat en l'Administració General de l'Estat, així com la seva normativa d'aplicació i desplegament.

3. Amb subjecció al que disposen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i les seves normes de desplegament, així com a la normativa tributària, mitjançant resolució del secretari d'Estat d'Hisenda s'han de determinar els sistemes de signatura electrònica admesos per a la presentació de queixes i suggeriments, la seu electrònica i, si s'escau, subseus de l'òrgan o organisme, i els mecanismes tècnics de coordinació que assegurin la tramitació eficaç per la unitat operativa de les queixes i els suggeriments presentats per mitjans electrònics».

Disposició transitòria única. Règim transitori.

1. El que disposa l'article primer d'aquest Reial decret és aplicable als procediments tributaris iniciats a partir de la seva data d'entrada en vigor, llevat del que estableixen els apartats següents.

2. És aplicable als procediments iniciats abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret el que disposen els articles següents del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol:

a) La nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 99, relatiu a la tramitació de les diligències, quan la diligència se signi a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

b) La nova redacció de l'apartat 4 de l'article 125, relatiu a la terminació del procediment de devolució, quan l'acord de devolució es notifiqui a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

c) La nova redacció de l'apartat 3 de l'article 171, relatiu a l'examen de la documentació dels obligats tributaris, quan el requeriment es realitzi a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

d) La nova redacció de l'apartat 2 de l'article 185, relatiu a la formalització de les actes, quan l'acta se signi a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

e) La nova redacció de la lletra d) de l'apartat 2, la lletra b) de l'apartat 3, les lletres c) i d) de l'apartat 4, i l'apartat 6 de l'article 190, relatiu a les classes de liquidacions derivades de les actes d'inspecció, quan la liquidació es dicti a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

f) La nova redacció de l'apartat 4 de l'article 191, relatiu a la liquidació d'interessos a favor de l'obligat tributari, quan la liquidació es dicti a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

g) La nova redacció de l'apartat 3 de l'article 196, relatiu a la declaració de responsabilitat en el procediment inspector, quan l'intent de notificació que contingui el text íntegre de l'acord o, si s'escau, la posada a disposició de la notificació a la seu electrònica de l'Administració tributària o a l'adreça electrònica habilitada es realitzin a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

h) El títol VII, relatiu al procediment de recuperació d'ajudes d'Estat en supòsits de regularització dels elements de l'obligació tributària afectats per la decisió de recuperació, quan els procediments s'estiguin tramitant en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

3. La nova redacció de la lletra e) de l'article 7, així com les noves redaccions de l'apartat 2 de l'article 11 i dels apartats 2 i 3 de l'article 12, relatives a l'obligació censal de comunicar la identitat dels successors de persones físiques i entitats, són aplicables des del dia 1 de juliol de 2018.

4. El venciment dels períodes als quals es refereixen els articles 4.1.a) i 5.2 del Reial decret 1676/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula el Consell per a la Defensa del Contribuent, en la nova redacció feta per l'article segon, apartats u i dos, d'aquest Reial decret només és aplicable una vegada transcorregut el termini d'un any des de la seva entrada en vigor».

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2018.

Madrid, 29 de desembre de 2017.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Funció Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO